

Een stay-green-, dry-down- of harmonisch afrijpend maïsgegewas? Melkveehouders moeten volgens DLV'er Corné Kocks bewuster omgaan met de keuze van zowel het type maïs als het ras zelf.

Stay-greenrassen hebben het vermogen om na het bereiken van de fysiologische rijpheid van de kolf (bij circa 55 procent droge stof in de korrel en spil) nog gedurende langere tijd groen te blijven in de restplant. Veredelaars sorteerden hier de afgelopen jaren nadrukkelijker op. Biedt een stay-greenras voordelen boven dry-down- en harmonisch afrijpende maïs? Marketingmanager Marc Ballekens van het Vlaamse Clovis Matton denkt van niet. 'Stay green staat in Vlaanderen minder in de belangstelling dan in Nederland. Er wordt hier weinig over gesproken omdat het weinig toegevoegde waarde oplevert.' Senior projectmanager bij DLV Facet Corné Kocks geeft aan dat de keuze voor stay green of dry down afhangt van het management rondom de oogst. 'Een stay-greenras geeft meer ruimte om te oogsten, de zogenaamde oogstelasticiteit is dan groter omdat de plant langer groen blijft, terwijl de kolf al rijp is. Als je sterk afhankelijk bent van de loonwerker, of te maken hebt met een ontoereikende capaciteit op het toppunt van de oogst, heeft een teler meer mogelijkheden met stay-greenrassen. Zo voorkomt een stay-greenras te hoge drogestofgehalten in de restplant, bijvoorbeeld als gevolg van een late oogst, die leiden tot poreuze kuilen. Bij poreuze kuilen is de verdichting onvoldoende, wat risico's geeft op mycotoxine, broei en schimmel.' René Boons, productmanager bij Cebeco Seeds, voegt daar nog een voordeel aan toe. 'De aantasting door de Fusariumschim-

mel wordt bij stay-greenrassen vertraagd omdat de restplant in een later stadium afsterft.'

Rijpheid kolf bepaalt oogstmoment

De specialisten menen dat een stay-greenras niet per definitie tot een beter resultaat leidt. 'Als de teler en loonwerker het management rondom de oogst goed beheersen bestaat er geen verschil', zegt René Boons, terwijl ook Kocks doelt op de oogstomstandigheden. 'Door elkaar genomen is de voederwaarde van stay-greenrassen niet hoger dan bij een dry-downras en loop je meer risico op persapverliezen. Maar het is ook een kwestie van durven te wachten met oogsten. Stay-greenrassen worden in het algemeen te vroeg geoogst', verklaart Kocks.

Om persapverliezen te voorkomen moet volgens hem in elk geval worden geoogst nadat de kolf rijp is (anders is de restplant nog erg groen). Omdat de rijpheid van de kolf de fysiologische rijpheid van het gewas bepaalt, is het volgens Kocks sowieso verstandiger om af te gaan op het drogestofpercentage in de kolf. Het optimale oogstmoment zit op 55 procent droge stof in de kolf, wat te zien valt wanneer de melklijn in de korrel helemaal onderaan zit. In deze gevallen is dan ook de 'black layer' te zien in de punt van de korrel. Een teler die te vroeg oogst, voorkomt persapverliezen door bij de nog onrijpe restplant de haksellengte te vergroten. Ook de kwaliteit van dry-downrassen is te corrigeren. Indien de restplant van een dry-downras al erg droog is, kan door een kleinere haksellengte de kans op poreuze kuilen aanzienlijk verminderd worden. Boons plaatst een kritische noot bij de belangstelling rondom stay-greenrassen: 'De belangstelling is overtrokken doordat het onderwerp van de verkeerde kant wordt belicht. Het is voor telers belangrijker zich te concentreren op voedingstechnische en landbouwkundige raseigenschappen.'

Tijmen van Zessen

Tachtig jaar rassenlijst: onafhankelijke rasseninfo in belang van telers

'Een onafhankelijke rassenlijst blijft ook in de toekomst van belang. Als de rassenlijst verdwijnt krijgen telers geen objectieve informatie meer. Het huidige systeem werkt voor boeren voordelig: telers juttten elkaar op telkens weer nieuwe rassen te ontwikkelen met betere eigenschappen.' Met deze woorden benadrukt Joute van der Meij namens Plantum NL de functie van de aanbevelende rassenlijst. Plantum NL is als brancheorganisatie actief voor het bedrijfsleven in de sector plantaardig uitgangsmateriaal. Samen met de rassenlijstcommissie presenteerde de organisatie onlangs in Wageningen de tachtigste editie van de aanbevelende rassen-

lijst voor landbouwgewassen. Plantum-collega Stefan van der Heijden zette de progressie die kwekers in tachtig jaar tot stand brachten uiteen. 'Het kwekeffect bij snijmaïsrassen voor VEM-opbrengst bedroeg de afgelopen twintig jaar gemiddeld één procent per jaar.' De tachtigste rassenlijst is in een nieuw kleurrijk jasje gestoken en ingekort. Teeltinformatie is voortaan te vinden op www.rassenonderzoek.nl. De raseigenschappen en informatie over eigendom, vertegenwoordiging, kwekersrecht en toelating van alle aanbevolen rassen is samengevat in het vertrouwde boekje.

Invloed van stay green of dry down op voederwaarde niet overdrijven

Flexibele oogst door stay green